

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 24 september 2008 (09.10)
(OR. fr)**

13440/08

LIMITE

ASIM 72

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	de Raad
nr. vorig doc.:	13189/08 ASIM 68
Betreft:	Europees migratie- en asielpact

Voor de delegaties gaat hierbij de ontwerp-tekst van het Europees immigratie- en asielpact.

Europees pact over immigratie en asiel

De voorbije halve eeuw heeft het politieke en beschavingsproject dat aan de basis ligt van de oprichting en verdieping van de Europese Unie aanzienlijke vooruitgang geboekt. Een van de opvallendste resultaten van deze onderneming is de totstandbrenging van een uitgestrekte ruimte van vrij verkeer die nu het merendeel van Europa omvat. Deze ontwikkeling heeft een ongekennde uitbreiding van de vrijheid meegebracht voor de Europese burgers en voor de onderdanen van derde landen die zich in dit gemeenschappelijke grondgebied vrij kunnen verplaatsen. Zij is ook een belangrijke factor van groei en welvaart. De recente en toekomstige uitbreidingen van het Schengengebied versterken nog de vrijheid van verkeer van personen.

Internationale migratie is een fenomeen dat zal blijven bestaan zolang er welvaarts- en ontwikkelingsverschillen tussen de verschillende regio's van de wereld zijn. Zij kan een kans vormen omdat zij een factor van menselijke en economische uitwisselingen is en mensen in staat stelt hun verwachtingen in te lossen. Zij kan een beslissende bijdrage leveren tot de economische groei van de Europese Unie en van de lidstaten die wegens de stand van hun arbeidsmarkt of hun demografische situatie migranten nodig hebben. Tenslotte verstrekt zij de migranten en hun herkomstlanden middelen en draagt op die manier bij tot hun ontwikkeling. De hypothese van een nulimmigratie is trouwens zowel irrealistisch als gevaarlijk.

De Europese Raad heeft in december 2005 de Totaalaanpak van migratie aangenomen en acht deze nog steeds pertinent. Hij bevestigt zijn overtuiging dat migratievraagstukken integrerend deel uitmaken van de externe betrekkingen van de Unie en dat een harmonieus en doeltreffend beheer van de migratiestromen alomvattend moet zijn en dus zowel de organisatie van legale migratie en de bestrijding van illegale immigratie als de middelen om synergie tussen migratie en ontwikkeling te bevorderen, moet omvatten. Hij is ervan overtuigd dat de totaalaanpak van migratie enkel zin heeft in het kader van een hecht partnerschap met de landen van herkomst, doorreis en bestemming.

De Europese Unie beschikt echter niet over de middelen om alle migranten die er een beter leven hopen te vinden een waardige opvang te bieden. Een slecht beheerde migratie kan de maatschappelijke samenhang van het gastland aantasten. Daarom moet bij de organisatie van immigratie rekening worden gehouden met de opvangcapaciteit van Europa op het stuk van arbeidsmarkt, huisvesting, gezondheidszorg, onderwijs en sociale voorzieningen en moeten migranten beschermd worden tegen mogelijke uitbuiting door criminele netwerken.

De totstandbrenging van een gemeenschappelijke ruimte van vrij verkeer plaatst de lidstaten ook voor nieuwe uitdagingen. Het optreden van een lidstaat kan de belangen van de andere lidstaten beïnvloeden. De toegang tot het grondgebied van één van de lidstaten kan worden gevolgd door toegang tot het grondgebied van de andere lidstaten. Daarom moet iedere lidstaat bij het bepalen en uitvoeren van zijn immigratie-, integratie- en asielbeleid rekening houden met de belangen van zijn partners.

De lidstaten van de Europese Unie trachten al een twintigtal jaar hun beleid op deze gebieden onderling aan te passen. De Europese Raad is ingenomen met de vooruitgang die al is geboekt: afschaffing van de controles aan de binnengrenzen op het grootste gedeelte van het Europese grondgebied, aanneming van een gemeenschappelijk visumbeleid, harmonisatie van de controles aan de buitengrenzen en van de normen inzake asiel, onderlinge afstemming van bepaalde voorwaarden voor legale immigratie, samenwerking bij de bestrijding van illegale immigratie, oprichting van het Frontex-agentschap, instelling van speciale fondsen die de solidariteit tussen de lidstaten gestalte geven. De Europese Raad verwelkomt in het bijzonder de grote vorderingen die zijn geboekt in het kader van het programma van Tampere (1999-2004) en van het Haags programma (2004-2009) en verbindt zich ertoe deze volledig uit te voeren.

Trouw aan de waarden die het Europese project en het gevoerde beleid vanaf het begin hebben geïnspireerd, bevestigt de Europese Raad plechtig dat het migratie- en het asielbeleid in overeenstemming moeten zijn met de voorschriften van het internationale recht, in het bijzonder op het gebied van de van mensenrechten, de menselijke waardigheid en vluchtelingen.

Hoewel reële vooruitgang is geboekt op de weg naar een gemeenschappelijk immigratie- en asielbeleid, is er nog meer werk nodig.

In de overtuiging dat een coherente aanpak onontbeerlijk is om het beheer van de migratiestromen onder te brengen in de algemene doelstellingen van de Europese Unie, is de Europese Raad van mening dat de tijd gekomen is om, in een geest van wederzijdse verantwoordelijkheid en solidariteit tussen de lidstaten maar ook van partnerschap met derde landen, een nieuwe impuls te geven aan het ontwerpen van een gemeenschappelijk immigratie- en asielbeleid waarin rekening wordt gehouden met zowel het collectieve belang van de Europese Unie als de specifieke kenmerken van iedere lidstaat.

In die geest en in het licht van de mededeling van de Commissie van 17 juni 2008 besluit de Europese Raad dit Europees pact inzake immigratie en asiel plechtig aan te nemen. In het bewustzijn dat de volledige uitvoering van het pact op bepaalde gebieden wijzigingen van het juridische kader en met name van de verdragsgrondslagen kan vergen, gaat de Europese Raad de volgende vijf essentiële engagementen aan die met name in het programma dat in 2010 het Haags programma moet opvolgen in concrete acties vertaald zullen worden:

- legale immigratie organiseren, rekening houdend met de door iedere lidstaat vastgestelde prioriteiten, behoeften en opvangcapaciteit, en de integratie bevorderen;
- illegale immigratie bestrijden, in het bijzonder door ervoor te zorgen dat vreemdelingen die zich illegaal op het grondgebied bevinden naar hun land van herkomst of naar een land van doorreis terugkeren;
- de doeltreffendheid van de buitengrenscontroles verbeteren;
- een Europa van het asiel tot stand brengen;
- een alomvattend partnerschap met de landen van herkomst en doorreis tot stand brengen om de synergie tussen migratie en ontwikkeling te bevorderen.

*

* *

I) Legale immigratie organiseren, rekening houdend met de door iedere lidstaat vastgestelde prioriteiten, behoeften en opvangcapaciteit, en de integratie bevorderen

De Europese Raad is van mening dat legale immigratie uit zowel de wens van de migrant als van het gastland moet voortvloeien en tot hun wederzijds voordeel moet strekken. Hij memoreert dat het aan iedere lidstaat is om de voorwaarden voor de toelating van legale migranten op zijn grondgebied vast te stellen en om, indien nodig, hun aantal vast te stellen. De quota die daaruit kunnen resulteren, zouden in partnerschap met de landen van herkomst kunnen worden toegepast. De Europese Raad verzoekt de lidstaten om, in het bijzonder naar gelang van de behoeften van de arbeidsmarkt, een beleid van gekozen immigratie te voeren op basis van overleg, rekening houdend met de mogelijke gevolgen voor de overige lidstaten. Tenslotte onderstreept hij het belang van een beleid dat een eerlijke behandeling en een harmonieuze integratie van migranten in de samenleving van het gastland mogelijk maakt.

Daartoe komt de Europese Raad overeen:

- a) de lidstaten en de Commissie te verzoeken om, met inachtneming van het communautaire acquis en de communautaire preferentie, en rekening houdend met het menselijk potentieel in de Europese Unie, met de meest geschikte middelen een arbeidsmigratiebeleid te voeren dat rekening houdt met alle behoeften van de arbeidsmarkt van elke lidstaat, overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van 13 en 14 maart 2008;
- b) de Europese Unie aantrekkelijker te maken voor hooggekwalificeerde werknemers en nieuwe maatregelen te nemen om de opvang van studenten en onderzoekers en hun vrije verkeer in de Unie nog meer te vergemakkelijken;
- c) er, door tijdelijke en circulaire migratie aan te moedigen, overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van 14 december 2007, voor te zorgen dat dit beleid de hersenvlucht niet in de hand werkt;

- d) gezinsimmigratie beter te reguleren door de lidstaten te verzoeken om, met uitzondering van specifieke categorieën, in hun nationale wetgeving, met inachtneming van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, rekening te houden met hun eigen opvangcapaciteit en de integratiemogelijkheden van de gezinnen, gemeten aan hun inkomens- en huisvestingssituatie in het land van bestemming, en bijvoorbeeld aan hun kennis van de landstaal;
- e) de wederzijdse informatie over migratie te intensiveren en, waar nodig, de bestaande instrumenten daartoe te verbeteren;
- f) meer informatie te verstrekken over de mogelijkheden en voorwaarden voor legale immigratie, met name door zo spoedig mogelijk de nodige instrumenten in te voeren;
- g) de lidstaten te verzoeken, overeenkomstig de in 2004 door de Raad vastgestelde gemeenschappelijke beginselen, op de wijze en met de middelen die zij dienstig achten een ambitieus beleid te voeren om de harmonieuze integratie te bevorderen van de migranten die uitzicht hebben op definitieve vestiging in het gastland. Dit beleid, dat een reële inspanning van het gastland zal vergen, dient te stoeien op een evenwicht tussen de rechten van migranten (in het bijzonder toegang tot onderwijs, arbeid, veiligheid, en openbare en maatschappelijke dienstverlening) en hun plichten (naleving van de wetten van het gastland). Het beleid dient specifieke maatregelen te omvatten om het aanleren van de taal en de toegang tot arbeid, zijnde essentiële integratiefactoren, te bevorderen. Het beleid dient de nadruk te leggen op de eerbiediging van de identiteit van de lidstaten en van de Europese Unie en van hun fundamentele waarden, zoals de mensenrechten, de vrijheid van mening, democratie, verdraagzaamheid, de gelijkheid van man en vrouw en de plicht om de kinderen naar school te sturen. De Europese Raad verzoekt de lidstaten bovendien passende maatregelen te treffen tegen eventuele discriminatie van migranten;
- h) de uitwisseling te bevorderen van informatie over goede praktijken die stroken met de in 2004 door de Raad vastgestelde gemeenschappelijke beginselen inzake opvang en integratie en met de communautaire maatregelen ter ondersteuning van het nationale integratiebeleid.

II) Illegale immigratie bestrijden, in het bijzonder door ervoor te zorgen dat vreemdelingen die zich illegaal op het grondgebied bevinden naar hun land van herkomst of naar een land van doorreis terugkeren

De Europese Raad bevestigt andermaal vastbesloten te zijn illegale immigratie te bestrijden. Hij herhaalt dat hij hecht aan de effectieve toepassing van drie basisbeginselen:

- de samenwerking van de lidstaten en de Commissie met de landen van herkomst en doorreis moet worden geïntensiveerd om illegale immigratie in het kader van de Totaalaanpak van migratie te bestrijden;
- vreemdelingen die illegaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven, dienen dat grondgebied te verlaten; iedere lidstaat verbindt zich ertoe om dit beginsel daadwerkelijk te doen naleven, met inachtneming van de wet en de waardigheid van de betrokkenen, waarbij de voorkeur gegeven wordt aan vrijwillige terugkeer, en iedere lidstaat erkent de door andere lidstaten genomen terugkeerbesluiten;
- alle staten zijn verplicht hun onderdanen die zich illegaal op het grondgebied van een andere staat bevinden, over te nemen.

In dit verband komt de Europese Raad overeen:

- a) in het kader van de nationale wetgeving, om humanitaire of economische redenen, individuele gevallen te regulariseren en niet over te gaan tot algemene regularisaties;
- b) met de landen waarvoor dit nodig is, op communautair of bilateraal niveau overnameovereenkomsten te sluiten zodat iedere lidstaat over de juridische instrumenten beschikt om ervoor te zorgen dat vreemdelingen die zich illegaal op hun grondgebied bevinden, worden verwijderd. De doeltreffendheid van de communautaire overnameovereenkomsten zal worden geëvalueerd. De onderhandelingsmandaten die geen resultaat hebben opgeleverd, zullen opnieuw worden bezien. De lidstaten en de Commissie zullen bij toekomstige onderhandelingen over communautaire overnameovereenkomsten nauw overleg plegen;

- c) in het kader van de beleidsregels betreffende inreis en verblijf van onderdanen van derde landen of, in voorkomend geval, van andere beleidsregels, waaronder de vrijeverkeersregelingen, erop toe te zien dat er geen risico op illegale immigratie ontstaat;
- d) de samenwerking tussen de lidstaten te ontwikkelen door voor het verwijderen van vreemdelingen die zich illegaal op het grondgebied bevinden, op vrijwillige basis en voor zover nodig, gebruik te maken van gemeenschappelijke voorzieningen (biometrische identificatie van de betrokken personen, gezamenlijke vluchten, enz.);
- e) de samenwerking met de landen van herkomst en doorreis te versterken om illegale immigratie te bestrijden in het kader van de totaalaanpak van migratie en in het bijzonder samen met deze landen een ambitieus beleid van politieële en justitiële samenwerking te voeren om de internationale criminele netwerken van migranten- en mensensmokkelaars te bestrijden en de bedreigde bevolkingsgroepen beter te informeren ter voorkoming van de drama's die zich vooral op zee kunnen voordoen;
- f) de lidstaten te verzoeken om, vooral met behulp van communautaire instrumenten, een regeling in te stellen om de vrijwillige terugkeer te stimuleren door middel van het verlenen van hulp, en elkaar hierover te informeren om te voorkomen dat diegenen die deze hulp hebben gekregen frauduleus naar de Europese Unie terugkeren;
- g) de lidstaten te verzoeken diegenen die vreemdelingen die zich illegaal op het grondgebied bevinden, uitbuiten (werkgevers, enz.), ook in het belang van de migranten, streng aan te pakken door middel van evenredige en afschrikkende sancties;
- h) de communautaire voorschriften volgens welke een verwijderingsbesluit van een lidstaat overal op het grondgebied van de Europese Unie uitvoerbaar is en in dat verband de desbetreffende signalering in het Schengeninformatiesysteem (SIS) voor de andere lidstaten de verplichting meebrengt de inreis en het verblijf van de betrokkene op hun grondgebied te beletten, effectief toe te passen;

III) De doeltreffendheid van de buitengrenscontroles verbeteren

De Europese Raad memoreert dat iedere lidstaat verantwoordelijk is voor de controles van zijn eigen gedeelte van de buitengrenzen. Deze controle, die toegang verleent tot een gemeenschappelijke ruimte van vrij verkeer, wordt in een geest van gedeelde verantwoordelijkheid namens alle lidstaten verricht. De voorwaarden voor de afgifte van visa vóór aankomst aan de buitengrenzen moeten integraal deel uitmaken van het geïntegreerde grensbeheer. De lidstaten die wegens hun geografische situatie blootstaan aan een toestroom van migranten of die over beperkte middelen beschikken, moeten op de daadwerkelijke solidariteit van de Europese Unie kunnen rekenen.

Daartoe komt de Europese Raad overeen:

- a) de lidstaten en de Commissie te verzoeken al hun beschikbare middelen in te zetten om een doeltreffender controle van de buitengrenzen te land, ter zee en in de lucht te garanderen;
- b) uiterlijk per 1 januari 2012 met behulp van het visuminformatiesysteem (VIS) de afgifte van biometrische visa algemeen toe te passen, onverwijld de samenwerking tussen de consulaten van de lidstaten te intensiveren, hun middelen zoveel mogelijk te poolen en, wat betreft visa, geleidelijk en op vrijwillige basis te komen tot gemeenschappelijke consulaire diensten;
- c) het Frontex-agentschap - onverminderd de rol en de taken die op de lidstaten rusten - de middelen te geven om zijn coördinatietaak in het beheer van de buitengrenzen van de Europese Unie volledig te vervullen, crisissituaties het hoofd te bieden en, op verzoek van de lidstaten, de nodige tijdelijke of permanente operaties uit te voeren, zoals met name is bepaald in de conclusies van de Raad van 5 en 6 juni 2008. In het licht van de resultaten van de evaluatie van het agentschap en zijn operationele centra zullen de rol en de werkingmiddelen van het agentschap worden versterkt en kan, rekening houdend met de diversiteit aan situaties, worden overgegaan tot de oprichting van gespecialiseerde afdelingen, in het bijzonder voor de landgrenzen in het oosten en de zeegrenzen in het zuiden. Dit mag echter in geen geval afbreuk doen aan het unieke karakter van FRONTEX. Op termijn kan de instelling van een Europees systeem van grenswachters worden overwogen;

- d) in een geest van solidariteit beter rekening te houden met de moeilijkheden van de lidstaten die te kampen hebben met een onevenredig grote stroom migranten en de Commissie te verzoeken daartoe voorstellen in te dienen;
- e) moderne technologische middelen in te zetten die de interoperabiliteit van de systemen garanderen en een doeltreffend geïntegreerd beheer van de buitengrenzen mogelijk maken, zoals is bepaald in de conclusies van de Europese Raad van 19 en 20 juni 2008 en van de Raad van 5 en 6 juni 2008. Vanaf 2012 zou, naargelang de voorstellen van de Commissie, de nadruk moeten liggen op het installeren van een elektronisch in- en uitreisregistratiesysteem, gekoppeld aan een vereenvoudigde procedure voor EU-burgers en andere reizigers;
- f) de samenwerking met de landen van herkomst en doorreis te intensiveren om de controle aan de buitengrenzen te verscherpen en illegale immigratie te bestrijden door de hulp van de Europese Unie voor de opleiding en uitrusting van het met migratiebeheersing belaste personeel op te voeren;
- g) de werkwijze en de frequentie van de Schengenevaluatie te verbeteren overeenkomstig de conclusies van de Raad van 5 en 6 juni 2008.

IV) Een Europa van het asiel tot stand brengen

De Europese Raad herhaalt plechtig dat iedere vervolgte vreemdeling het recht heeft op het grondgebied van de Europese Unie hulp en bescherming te krijgen uit hoofde van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 en andere gerelateerde verdragen. De Europese Raad is verheugd over de vooruitgang die de jongste jaren, dankzij de toepassing van gemeenschappelijke minimumnormen, is geboekt op de weg naar de invoering van een gemeenschappelijk Europees asielstelsel. Hij constateert echter dat er tussen de lidstaten nog altijd grote verschillen bestaan wat het verlenen en de vormen van bescherming betreft. De Europese Raad memoreert dat het verlenen van bescherming, met name van de status van vluchteling, onder de verantwoordelijkheid van iedere lidstaat valt, maar is van mening dat de tijd gekomen is om nieuwe initiatieven te nemen om de in het Haags programma opgenomen invoering van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel te voltooien en op die manier, zoals de Commissie in haar actieplan betreffende asiel heeft voorgesteld, een hoger beschermingsniveau te bieden. Er moet in die nieuwe fase nauw overleg worden gepleegd met het Bureau van de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties. Tenslotte onderstreept de Europese Raad dat de noodzakelijke verscherping van de controle aan de buitengrenzen niet mag beletten dat diegenen die er recht op hebben, toegang krijgen tot de beschermingsregelingen.

Daartoe komt de Europese Raad overeen:

- a) in 2009 een Europees ondersteuningsbureau op te zetten, dat belast is met het faciliteren van de uitwisseling van informatie, analyses en ervaringen tussen de lidstaten en het tot stand brengen van concrete samenwerking tussen de asiendiensten. Dat bureau, dat niet de bevoegdheid zal hebben om asielaanvragen te behandelen of in dezen beslissingen te nemen, zal op basis van een gedeelde kennis over de herkomstlanden, de samenhang tussen de nationale werkwijzen en procedures en dus ook tussen de beslissingen verbeteren;
- b) de Commissie te verzoeken voorstellen in te dienen om, zo mogelijk in 2010, maar in elk geval uiterlijk in 2012 een eenvormige asielprocedure met gemeenschappelijke waarborgen en een eenvormige status van verdragsvluchteling en van persoon die subsidiaire bescherming geniet, in te voeren;

- c) procedures in te stellen om, in het geval van een crisis in een lidstaat die geconfronteerd wordt met een massale instroom van asielzoekers, de detachering van functionarissen van andere lidstaten mogelijk te maken teneinde die lidstaat te helpen, alsmede het tonen van effectieve solidariteit ten behoeve van die lidstaat door het sneller inzetten van bestaande communautaire programma's. Ten aanzien van de lidstaten waarvan het nationale asielstelsel in het bijzonder door geografische of demografische omstandigheden specifiek en onevenredig onder druk staat, moet de solidariteit er tevens op gericht zijn om, op basis van vrijwilligheid en coördinatie, te bevorderen dat personen die internationale bescherming genieten meer over andere lidstaten worden gespreid, met dien verstande dat er geen oneigenlijk gebruik van asielstelsels mag worden gemaakt. Conform deze beginselen zal de Commissie, in overleg met het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen, een dergelijke vrijwillige en gecoördineerde spreiding aanmoedigen. Hiervoor zouden, in overeenstemming met de begrotingsprocedure, speciale kredieten beschikbaar moeten worden gesteld uit de bestaande communautaire financieringsinstrumenten;
- d) de samenwerking met het Bureau van de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties te versterken om diegenen die om bescherming buiten het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie vragen, beter te beschermen, onder meer door:
- verder te gaan op de weg naar hervestiging, op vrijwillige basis, op het grondgebied van de Europese Unie van mensen die, in het bijzonder in het kader van een regionaal beschermingsprogramma, onder de bescherming van de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen geplaatst zijn;
 - de Commissie te verzoeken, in samenwerking met het Bureau van de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen, voorstellen in te dienen voor de samenwerking met derde landen om de capaciteit van hun beschermingsregimes te versterken.
- e) de lidstaten te verzoeken het personeel dat met de controle aan de buitengrens belast is een opleiding te verstrekken betreffende de rechten en plichten op het vlak van internationale bescherming.

V) Een alomvattend partnerschap met de landen van herkomst en doorreis tot stand brengen om de synergie tussen migratie en ontwikkeling te bevorderen

Onder verwijzing naar zijn conclusies van december 2005, december 2006 en juni 2007 herhaalt de Europese Raad dat hij veel belang hecht aan de totaalaanpak van migratie die als inspiratiebron heeft gediend voor de Europees-Afrikaanse conferenties van Rabat en Tripoli in 2006 en de Europees-Afrikaanse top in Lissabon in 2007. Hij is ervan overtuigd dat deze aanpak, die betrekking heeft op de organisatie van legale migratie, de bestrijding van illegale immigratie, de synergie tussen de migratiestromen en ontwikkeling ten behoeve van alle betrokken landen en de migranten zelf, een zeer deugdelijke aanpak is, zowel voor het oosten als het zuiden. Migratie moet een belangrijk onderdeel worden van de externe betrekkingen van de lidstaten en van de Unie, hetgeen inhoudt dat in de betrekkingen met derde landen rekening moet worden gehouden met de kwaliteit van de met dat land gevoerde dialoog over migratievraagstukken.

De Europese Raad verbindt zich ertoe, op die basis, de ontwikkeling van de betrokken landen te steunen en met hen een nauw partnerschap tot stand te brengen dat de synergie bevordert tussen migratie en ontwikkeling.

Daartoe komt de Europese Raad overeen:

- a) communautaire of bilaterale overeenkomsten met de landen van herkomst en doorreis te sluiten, die op passende wijze bepalingen bevatten over de op de stand van de arbeidsmarkt in de lidstaten afgestemde mogelijkheden van legale migratie, de bestrijding van illegale immigratie, overname en de ontwikkeling van de landen van herkomst en doorreis; de Europese Raad verzoekt de lidstaten en de Commissie elkaar te informeren en overleg te plegen over de doelstellingen en de beperkingen van deze bilaterale overeenkomsten en over hun overnameovereenkomsten;
- b) de lidstaten aan te moedigen, naar vermogen, de onderdanen van de partnerlanden ten oosten en ten zuiden van Europa op de situatie van hun arbeidsmarkt afgestemde mogelijkheden van legale immigratie te bieden zodat zij een opleiding kunnen volgen of beroepservaring kunnen opdoen en een spaartegoed kunnen opbouwen dat zij voor hun land van herkomst kunnen inzetten. De Europese Raad verzoekt de lidstaten in dit verband vormen van tijdelijke of circulaire migratie aan te moedigen om hersenvlucht te voorkomen;

- c) een beleid van samenwerking met de landen van herkomst en doorreis te voeren teneinde illegale immigratie te ontmoedigen of te bestrijden, in het bijzonder door het versterken van de capaciteiten van deze landen;
- d) het migratie- en het ontwikkelingsbeleid beter te integreren door na te gaan hoe beide de regio's waar de migranten vandaan komen ten goede kunnen komen op een manier die strookt met de andere aspecten van het ontwikkelingsbeleid en de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling. De Europese Raad verzoekt de lidstaten en de Commissie daarbij, binnen het kader van in overleg met de partnerlanden vastgestelde sectorale prioriteiten, de voorkeur te geven aan projecten van solidaire ontwikkeling die de levensomstandigheden van de bevolking bijvoorbeeld op het stuk van voeding, gezondheidszorg, onderwijs, beroepsopleiding en werkgelegenheid verbeteren;
- e) maatregelen van gezamenlijke ontwikkeling propageren die migranten in staat stellen deel te nemen aan de ontwikkeling van hun herkomstland. De Europese Raad beveelt de lidstaten aan hun steun te verlenen aan het aannemen van specifieke financiële instrumenten die de kosten-efficiënte, veilige overmaking van het spaargeld van migranten naar hun land met het oog op investering of sociale verzekering bevorderen;
- f) het in december 2007 in Lissabon gesloten partnerschap tussen de Europese Unie en Afrika, de conclusie van de eerste Europees-mediterrane ministeriële bijeenkomst over migratie in Albufeira van november 2007 en het actieplan van Rabat voortvarend uit te voeren en met het oog hierop de tweede Europees-Afrikaanse ministeriële conferentie over migratie en ontwikkeling, die dit najaar in Parijs zal worden gehouden, te verzoeken concrete maatregelen vast te stellen; overeenkomstig de conclusies van juni 2007 de totaalaanpak van migratie in Zuid- en Oost-Europa uit te werken en het idee te steunen om in april 2009 in Praag een ministersconferentie over dit thema te beleggen; de bestaande sectoriële en beleidsdialogen te blijven voeren, met name met de landen van Latijns-Amerika, de Caraïben en Azië, teneinde meer wederzijds begrip te kweken voor de problematiek rond migratie en de huidige samenwerking te versterken;

- g) spoed te maken met het inzetten van de belangrijkste instrumenten van de totaalaanpak van migratie (migratiebalansen, samenwerkingsplatformen, mobiliteitspartnerschappen en programma's voor circulaire migratie), en daarbij te zorgen voor een evenwicht tussen de zuidelijke en de oostelijke en zuidoostelijke migratieroutes, en rekening te houden met de ervaring die is opgedaan tijdens de onderhandelingen over de communautaire en bilaterale overeenkomsten inzake migratie en overname met de landen van herkomst en doorreis en de proefpartnerschappen voor mobiliteit;
- h) bij de uitvoering van de diverse maatregelen te letten op samenhang met andere aspecten van het ontwikkelingsbeleid, met name de Europese consensus betreffende het ontwikkelingsbeleid van 2005, en andere beleidstakken van de Unie, in het bijzonder het nabuurschapsbeleid.

*

* *

De Europese Raad verzoekt het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de lidstaten om elk op zijn eigen terrein de besluiten te nemen die nodig zijn voor de uitvoering van dit Pact met het oog op de uitwerking van een gemeenschappelijk immigratie- en asielbeleid. Vooral in het kader van het programma dat in 2010 in de plaats komt van het Haags programma zal de vertaling van het Pact in concrete maatregelen voortgezet kunnen worden.

Zelf besluit hij jaarlijks een debat te houden over het asiel- en immigratiebeleid. Daartoe verzoekt hij de Commissie de Raad elk jaar een verslag voor te leggen dat in de eerste plaats gebaseerd is op de bijdragen van de lidstaten en, indien nodig, vergezeld gaat van voorstellen en aanbevelingen over de uitvoering, door de Unie en de lidstaten, van dit Pact en van het programma dat volgt op het Haags programma. Dankzij dit jaarlijkse debat kan de Europese Raad op de hoogte blijven van de belangrijkste initiatieven die elke lidstaat ontplooit bij de uitvoering van zijn immigratie- en asielbeleid.

Ter voorbereiding van dat debat verzoekt de Europese Raad de Commissie de Raad een methode voor de follow-up voor te stellen.

Tot slot herhaalt de Europese Raad dat de behoeften die samenhangen met het asiel- en immigratiebeleid en met de uitvoering van de Totaalaanpak van migratie met passende middelen moeten worden gedekt.